

ГЕАНКА

Пробуђен сам.
Гледам у цоце које су обгрлиле чашу.
Кроз напукли прозор, реже Сунце.
Затварам очи и препуштам испијено лице Сунцу.
Сунце, Аваз мог бића труне у напуклој кући / имену и презимену.
Сунце, Аваз мог бића труне у напуклој кожи/злу.
Сунце, када затворим очи, видим црвенило.

Пробуђен сам.
Расклимао сам ти кости.
Пробуђен сам.
Жице секу небо.
Сунце се надима над рањеним човеком.
Човек пролази сањив улицом.
Не гледа у небо.
Не гледа у Сунце.
Мисли нешто своје.
За плећима вуче хиљаде птица.
Руке баца иза себе.
Корацима описује котву душе.
Звижди песму о починку.
Пробуђен сам.
Кроз смрзао,
са крушном мрвом у устима –
пустио сам те птицама.
Пробуђен сам.

Ја ћу рећи нешто јами пре него што вода потопаи мрак.
Волим оно што хода између тебе и мене –
у простору без Сунца.

Пробуђен сам.
Тако сам ситан у твојим одајама.
И тако слободан.
Пробуђен сам.
Сунце је састругало зверства.